

VINEBRE: RETORN A L'ORIGEN

Motivació per a la proposta

Que important és girar la mirada a les nostres arrels, caure en el compte del valor que tenen per a nosaltres els llocs, les persones, les situacions i els esdeveniments que hem viscut des de petits...! Tot el viscut és aquí, bategant en el nostre interior, com l'humus a la terra, alimentant la nostra vida. Som avui el que hem anat creant i pastant amb unes altres i uns altres en el transcurs de la nostra història. Ens construïm a partir del que rebem com a herència, a partir de la petjada que han deixat a la nostra ànima pares, avis, mestres, germans, amics...

Vinebre va ser per a Enric d' Ossó el començament de la seva marxa personal i espiritual, l'espai físic on es va començar a forjar la seva personalitat, on va començar a albirar horitzons i a somiar projectes. Al seu poble i amb les seves gents es va iniciar en la fe, en el treball, en les relacions. Molt conscient de la riquesa rebuda, reconeix també els errors i les equivocacions, fins i tot les noves possibilitats que s'obren quan es fa lectura d'allò viscut. Vinebre no va ser per a Enric només el lloc primer al qual tornava amb agraïment. Va quedar vinculat i compromès amb ell mitjançant el col·legi de la Companyia, que ell mateix va fundar, com una manera concreta d'evangelitzar seguint Teresa de Jesús.

Mirar al passat pot ser una oportunitat per a reconèixer, agrair, assumir, reconciliar... per a continuar avançant en el nostre peregrinar.

El poble que ens va veure néixer, el sòl que trepitgem, la llar, els sabors i olors familiars, els dies i les nits viscudes... no són només records més o menys amables. Són part nostra, s'han quedat a viure en el nostre interior i ens pertanyen. Caldrà veure què hem fet amb tot allò que hem rebut.

Possiblement avui, ara, en aquest lloc que visites, pots dedicar un temps a mirar al cor el que ets, allò que vas ser i qui desitges ser.

La proposta que t'ofereixo, concretament a la casa d'Enric d' Ossó, és la de girar la mirada al teu interior i trobar "la teva herència", les petjades de les persones que t'han ajudat a descobrir la teva riquesa interior. I també, per què no, les circumstàncies que t'han provocat dolor, creixement, maduració. Al teu interior batega tot el que has rebut, les coses bones, allò dubtós, allò millorable. Amb tot –és part de la teva motxilla- es pot fer camí, es camina aprenent sempre.

Text d' Enric d'Ossó

"Me ha tocado en suerte un alma buena..., buenos padres, piadosa madre, santos abuelos. Mi madre quería que le leyese libros buenos; lo hacía y leyéndolos ("Exercici del Cristià") lloraba a veces a lágrima viva. Era muy aficionado a cosas de Iglesia, ayudar a Misa, cantar en el coro sobre todo, pues mi buen maestro Francisco Freixa me enseñó solfeo, y aprendimos.... Mi abuelo materno, Antonio Cervelló, era un santo, era el que dirigía siempre el Rosario de la Aurora, que hay gran devoción en mi pueblo. Aún recuerdo su rostro apacible y de predestinado: calvo, de ojos molls, respetable anciano, muy parco en hablar, de una fe de Abraham; recuerdo que me contaba en la senia, huerto, debajo del parrado, la vida de San Antonio de Padua, su Santo, y por eso quiso que fuese mi segundo nombre en el Bautismo, pues su esposa fue mi madrina. Tenía la vida del Santo en el huerto, y contábame sus milagros...

Mi buena madre siempre me decía: "Fill meu, fes-te capellà. Quin goig em daries!". "No quiero", le decía. " ¿Pues qué quieres ser?" Vull ser mestre". En la escuela fui siempre de los primeros. El maestro me quería mucho. No sé que nunca me pegase o castigase.

Juntéme con jóvenes mayores y aquí empezó mucho mal para mi alma..."
(Apuntes de las misericordias de Dios)

Orientació per a la vida: oració, reflexió, contemplació

Després de contemplar la casa on va néixer Enric i alguna de les seves estades, tria la que et digui més. Et convido a mirar amb atenció. I després a pensar i a escriure, si t'és possible, algun record significatiu que vulguis agrair o discernir el seu significat. Evoca llocs, circumstàncies, paraules... que van fer efecte a la teva persona, persones que han influït en els teus aprenentatges. Què els podries dir avui? Creus que necessites tornar a algun lloc concret per reprendre experiències? Potser pots fer-ho al teu interior... Deixa que apuntin vivències i persones. Observa: Alguna queixa, algun penediment, alguna gratitud, algunes certeses, algun nou naixement?

Cant final

[Escojo la vida](#) (Cristóbal Fones, Consagrados a ti)